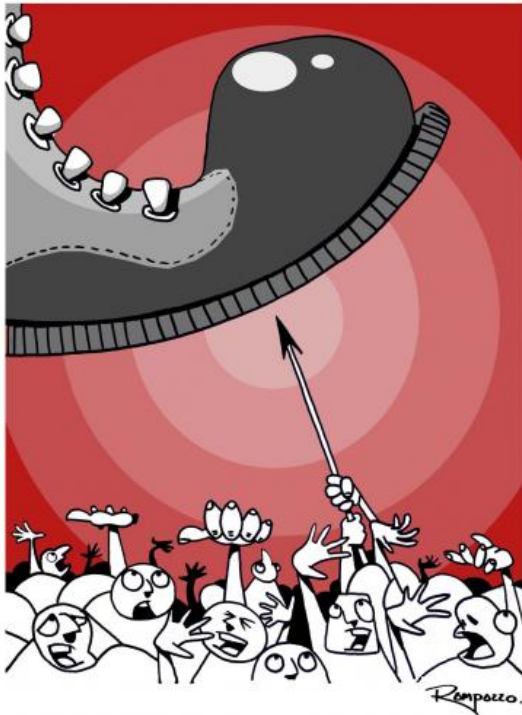

The Guardian: USA:s blockad påverkar allt på Kuba ? och det är det som är poängen

The Guardian: USA:s blockad påverkar varje aspekt av livet på Kuba ? och det är det som är poängen

Kubas vice utrikesminister Carlos Fernandez de Cossio angrep hyckleriet och ?grymheten? i USA:s blockad mot ön i en intervju med AFP, och tillade att Washington har fräckheten att försöka läxa upp andra om moral.

?Det finns ingen blockad mot Kuba?, detta häpnadsväckande uttalande från Floridasenatorn Marco Rubio i USA:s senat förra juli har snabbt blivit accepterat faktum i USA:s Kongress och bland anhängarna till Rubio bland exilkubaner. Blockaden är en myt, ett av Kubas Kommunistparti påhittat monster. ?Kuba är inte isolerat?, sa Rubio. De som påstår det ?vet inte vad de pratar om eller så är de lögnare. Det finns bara dessa två möjligheter.?

Men är man här i Havanna är effekterna av blockaden omöjliga att ignorera. Kajerna i hamnen är halvtomma; USA har förbjudit alla kryssningsfartyg, kulturellt utbyte och utbildningsdelegationer som en gång höll igång den största industrin på ön. Western Unions kontor är stängda: USA har förbjudit alla penningförsändelser via kubanska firmor och deras dotterbolag till kubanska familjer. Sjukhusen har brist på material: USA har förbjudit export av medicinsk teknologi som innehåller komponenter från USA, vilket medfört en kronisk brist på medicin. Till och med Internet är ett sätt att isolera Kuba: USA:s blockad innebär att kubaner inte kan använda Zoom, Skype eller Microsoft Teams för att kommunicera med världen.

Kort sagt, USA:s blockad påverkar varje aspekt av livet på ön ? och det är just det som är själva poängen. I dag för 60 år sedan introducerade president Kennedy Proclamation 3447, ett embargo mot all handel med Kuba. Utformat för att isolera Kuba och stoppa spridningen av den så kallade Kinesiska-Sovjetiska Kommunismen. ?Varje möjlig åtgärd ska bestämt vidtas för att försvaga Kubas ekonomi?, skrev vice utrikesministern i USA Lester Mallroy i april 1960. Målsättningen för Kennedyadministrationen var tydlig: ?Att framkalla hunger, desperation och störtandet av regeringen.?

Idag lever Joe Biden upp till Kennedys arv och målen med hans Kubablockad. Inte bara har Biden låtit bli att häva de extraordinära sanktioner som Trump införde, och därmed svika sina löften under kampanjen om att återupprätta diplomatiska relationer och ta bort

Kuba från listan över ?stater som sponsrar terrorism?. Biden har till och med förstärkt blockaden, skärpt restriktioner och infört en hel hop av nya sanktioner mot Kubas regering.

Såväl Bidenadministrationen som den republikanska oppositionen hävdar att dessa åtgärder riktas mot regimen, inte mot det kubanska folket. Men bevisen på motsatsen är inte påhitt. FN uppskattar att blockaden resulterat i skador på över 130 miljarder dollar på den kubanska ekonomin. Kostnader som förstärks av de böter som USA utfärdar mot Kubas allierade och investerare. Enbart mellan april 2019 och mars 2020 uppgick böterna till över 2,4 miljarder. De riktades mot banker, försäkringsbolag, energiföretag och resebyråer.

Effekterna av blockaden är både lokala och globala: de lamslår den kubanska ekonomin och den underminerar det multilaterala system som USA hävdar att det leder.

FN:s Livsmedels- och Jordbruksorganisation FAO rapporterar att blockaden haft en ?direkt inverkan? på dess arbete i Kuba och hänvisar till kostnader, förluster och skador som resulterat i en drastisk reduktion av jordbruksproduktionen på ön, trots det faktum att FAO ?officiellt är undantaget? från blockaden.

FN:s utvecklingsprogram UNDP citerar sina egna utmaningar i implementeringen av sina projekt oavsett om det gäller att bekämpa AIDS, TBC eller malaria. UNDP hänvisar också till när Toyota tvingades säga upp ett avtal om att förse UNDP på ön med fordon, ett resultat av den skärpta blockaden 2018.

Och FN:s Utvecklingsprogram UNEP belyser de olika sätt som USA:s blockad ?inte bara påverkar det karibiska landet men också regionen och USA självt.? Enligt UNEP ?elimineras? blockaden möjligheten till regionalt samarbete i miljöfrågor och hindrar spridandet av vital teknologi för att genomföra en grön övergång på ön.

Kritiker av blockaden lutar sig ofta på moraliska argument. Det är utan tvivel ett starkt argument: USA medger själva att målet är att ?svälta? ön, och det håller på att lyckas. USA:s kustbevakning rapporterar att 586 kubaner har försökt ta sig till USA sedan i oktober, men USA:s regering, trots sin uppenbara vilja att förvärra emigration ? vägrar att välkomna dem. ?Låt mig vara tydlig? säger Alejandro Mayorkas, säkerhetsminister i USA, till kubanska emigranter. ?Om ni kommer via havet kommer ni inte att komma till USA?.

Men det finns en rad argument för att utmana blockaden i samband med dess 60-årsjubileum. En är den lagliga: Biden har uppmanat till att ?försvara den liberala internationella ordningen?, men hans blockad är ett klart brott mot FN-stadgan och den internationella lag som den befäster. Ett annat argument är geopolitiskt: 29 år i rad har medlemmarna i FN:s Generalförsamling röstat för ett slut på blockaden med överväldigande majoritet, 184 mot två. Med USA:s allt svagare världshegemoni kan det inte längre kosta på sig ett sådant flagrant uppvisande av ensidigt våld. Och ytterligare ett argument är det demokratiska: 57 procent av de röstberättigade i USA vill häva blockaden, medan bara 29 procent stöder den. Genom att påtvinga blockaden har Biden tillåtit en åldrande minoritet av avhoppare i södra Florida att diktera villkoren för en hel administrations utrikespolitik.

Framförallt så strider blockaden mot sin egen logik. I sina kommentarer till omröstningen i FN förra året hävdade Bidenadministrationen att blockaden syftar till att ?stödja det kubanska folket i deras strävan efter att bestämma sin egen framtid.? Men Bidenadministrationen klarar inte av att förklara hur att göra kubaner fattigare, sjukare och mer isolerade är ett stöd till deras strävan efter självbestämmande. I USA:s [officiella] utrikespolitik är tillväxt, välstånd och internationell integration vägar till frihet. Att svälta Kuba låter mer som att förvalta tortyr än att bereda väg för frihet.

I sitt tal i Senaten argumenterade Marco Rubio att blockaden bara är en syndabock för de kubanska kommunisterna, en undanflykt för regimen. Men om det är så, varför inte häva blockaden och beröva Kuba det argumentet? Om kommunismen är ett misslyckat system, varför inte låta det misslyckas av sina egna brister och låta kubanerna själva se den sanna bilden av deras revolution? Vad är Marco Rubio så rädd för? Om vi verkligen vill stödja kubanernas ?strävan efter att avgöra sin egen framtid? så finns det bara en väg framåt: Häv blockaden och låt Kuba äntligen leva.

David Adler, The Guardian 220202

[Cuba has been under US embargo for 60 years. It's time for that to end](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72